

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 3 i art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 288 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 6 i art. 7 dyrektywy 2008/50/WE⁽¹⁾ [...] należy rozumieć w ten sposób, że w przypadku, gdy podnoszone jest, że państwo członkowskie nie umieściło punktów pomiarowych zgodnie z kryteriami określonymi w punkcie B.1.a) załącznika nr III do w/w dyrektywy, sąd krajowy jest upoważniony do badania, na wniosek jednostek, na które ma bezpośrednio wpływ przekroczenie wartości dopuszczalnych określonych w art. 13 ust. 1 przedmiotowej dyrektywy, czy punkty pomiarowe zostały umieszczone zgodnie z powyższymi kryteriami, a jeśli tak by nie było, to czy może on stosować wszelkie niezbędne środki, takie jak nakaz, wobec organów krajowych w celu zapewnienia, aby punkty pomiarowe zostały umieszczone zgodnie z tymi kryteriami?
- 2) Czy przekroczenie wartości dopuszczalnych w rozumieniu art. 13 ust. 1 i art. 23 ust. 1 [dyrektywy 2008/50/WE] ma miejsce w przypadku przekroczenia wartości dopuszczalnej dla okresu uśrednienia wyników pomiarów trwającego rok kalendarzowy w rozumieniu załącznika nr XI do przedmiotowej dyrektywy już wtedy, gdy zostanie ono stwierdzone w jednym punkcie pomiarowym w rozumieniu art. 7 tej dyrektywy czy też dopiero jeśli wynika ono ze średniej wyników pomiarów ze wszystkich punktów pomiarowych określonej strefy w rozumieniu tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze go powietrza dla Europy, Dz.U. 2008, L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 28 grudnia 2017 r. – Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich / Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-730/17)

(2018/C 104/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3, 5, 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 261/2004”) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy obsługujący wspólnotowy przewoźnik lotniczy w rozumieniu tego rozporządzenia nr 261/2004 zawiera z konsumentami umowę przewozu lotniczego pasażerów, który obejmuje przejazd pociągiem z dworca kolejowego znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego, na którym mają miejsce zamieszkania wspomniani konsumenci, na lotnisko znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego, z którego konsumenci odlecą do miejsca docelowego, to jest na lotnisko znajdujące się na terytorium państwa trzeciego, gdy wspomniani konsumenci nie wchodzi w żaden związek prawny z przedsiębiorstwem realizującym przejazd koleją, lecz wyraźnie to przewoźnik lotniczy zawarł umowy z tym przedsiębiorstwem, i gdy objęty umową przejazd pociągiem znacznie się opóźnił, co spowodowało, że konsumenci nie zdążyli na swój lot z tego lotniska znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, to mogą oni powoływać się na prawa przysługujące im na podstawie rozporządzenia nr 261/2004 i żądać rekompensaty zgodnie z art. 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 1